

161. Møde.

Onsdagen den 30te Juni Kl. 1.

Sekretæren, J. Steffensen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af eneste Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Formanden (Krabbe): Da der fra et større Tal af Thingets Medlemmer er frentkommet Opfordring til mig om i Anledning af Overveielser til Sagens Fremme at udsætte Mødet i en Timestid, skal jeg herved udsætte Mødet til Kl. 2.

Mødet er udsat.

Kl. 2 gjenoptoges Forhandlingerne.

Jagerslev: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der har sagt saa meget under denne Sags Behandling, udtalte forleden Dag, at nu forelaa Alt rent og klart. Jeg vilde ønske, at jeg kunde være enig med det ærede Medlem deri; men det er mig ikke muligt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ser for meget paa sine egne Forbringelser istedetfor paa Sagen, naar han siger, at det er rent og klart; thi idetmindste efter mit Skjøn er det, der foreligger rent og klart, kun det ærede Medlems Forbringelser til os (Berg: Nei!). Ja, det forekommer dog mig saaledes; det, som det ærede Medlem vil, kan jeg se rent og klart: Jeg vil, at man skal lystre; det er det, som det ærede Medlem vil, naar man skal sige det med eet Ord; man skal gjøre det, han vil. Det ærede Medlem, der er en Tilhænger af Forhandlingspolitiken, bruger Forhandlingspolitiken i denne Sag paa den Maade, at han siger: Om Realiteten ville I behage ikke at have nogen anden Mening, men acceptere min; kun paa det Vilkaar kan Sagen

føres videre. Om det er en sund Basis for Forhandlingspolitiken, kunde der dog maaske være en eller anden Grund til at betvivle. Der har jo i Hærundervalget fra første Færd af med Hensyn til den Maade, hvorpaa Forhandlingerne skulde fremmes, været to Hovedstrømninger, den ene repræsenteret af den ærede Ordfører (Thomsen) og den anden af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Den ærede Ordførers Standpunkt har været at faae Sagen afgjort strax eller snarest muligt her i Folkethinget. Det, tror jeg, er tydeligt og klart for Alle, at det var den ærede Ordførers Standpunkt fra først af. Det er vel bekendt, at denne Taktik, der blev anvendt paa en anden Lov, lykkedes, og saa fandt hele Verden den fortræffelig. Her lykkedes den ikke, og saa følger det af sig selv, at da kommer Kritiken, og den kommer fra alle Sider, det er Noget, der ikke er videre værd at beklage sig over. Derfor kan det godt være, at det er en fornuftig Maade at tage Sagen paa. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har nu valgt en anden Maade at tage Sagen paa. Han har marcheret paa Stedet i adskillige Maanedes. Jeg tror, at Ingen kan sige, at han nu veed Mere om det ærede Medlems Standpunkt, end han vidste, dengang Betænkningen blev afgivet til 2den Behandling. Jeg veed idetmindste ikke Mere derom. Det ærede Medlem har skrevet en Erklæring og holdt mange Taler siden den Tid, men om Realiteten veed jeg ikke, at det ærede Medlem har sagt et Ord siden den Tid, og det er dog det, som det kommer an paa. Vi have Alle haad den Forventning, at ved 4de Behandling vilde man komme hinanden væsentlig nærmere; ogsaa fra Ministeren er den Forventning bleven udtalt. Den ærede Krigsminister lagde ved 3die Behandling, at han ganske vist haabede eller forventede — jeg husker ikke Udtrykkene — at man ved 4de Behandling vilde være hinanden nærmere; men det er der ikke blevet Noget af. Nu vel, det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som forleden Dag lagde, at den ærede Ordfører var Situationens Mand, tog feil i den Retning. Det forekommer mig aldeles klart, at det er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som i højeste Grad er Situationens Mand. Det synes, som om det ærede Medlem ikke har vidst, da han kom her i Salen, hvore-